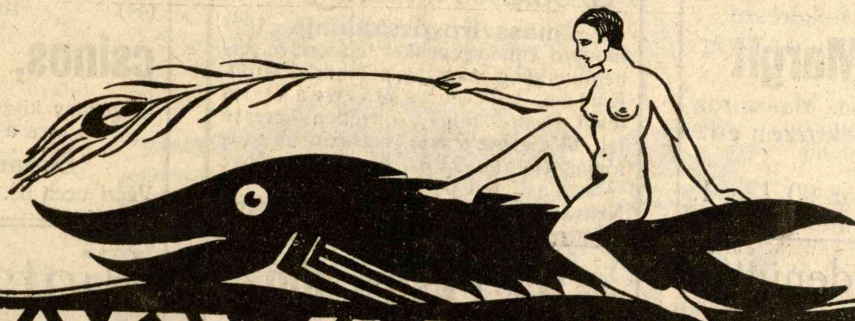

IKAVIAR

A MODERN EMBER KULTURÁJÁVAL, HALADÁSSAL, MŰVÉSZETTEL ÉS A MODERN ÉLET PROBLÉMAIVAL FOGLALKOZÓ HETILAP.

E heti számunk főbb
tartalma:

Bakfisszerelem

Regény. Irta: Bán-dor

**A prostitúció
története**

Oroszország. Irta: Bán-dor

A pecséigyűrű

Novella, írta: Anci

Zárás

Novella, írta: Baby

Maris elbukik

Novella, írta: (ike)

Orosz sors

A cári balett titkaiból

Irta: Bán-dor

Nemes bosszu

Novella, írta: Parisys

Tetemrehívás

Novella, írta Huszár Sándor

**A nemek rendelte-
tése**

Tanulmány. Irta: Bán-dor

**Cornazano: Te nem
vagy ő**

Mallarmé: Egy négernő...

**Novellapályáza-
tunk befejezése**

Fotó Káviár, Timișoara

Ha Budapestre jön

ne mulassza el felkeresni

Vágonyi Margit ⁴⁴

urleány kozmetikáját. Massziroz és manikűröz. Hivatkozzon erre a lapra.

Budapest, Dohány u. 90. I. e. 1. főlépcsőház mellett

Kérje mindenütt
lapunkat!

Bárki mindent kap

teljes megelégedésére és biztos jó eredményt ér el, ha most ősszel szükségletét jácint-, tulipán- és egyéb pompás virághagymákban Hollandiából, továbbá fűzelék-, virág- és mezőgazdasági magvait, növényeit, legnemesebb rózsáit

Mühle Árpád

cégnél, udvari szállító, magkereskedés és kertészeti telepén, **Timișoara**, III. yr.

(Alapított 1875) [E-42]

szerzi be. Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Maison Perák

női fodrász szalon, Timișoara

Belváros, Lloyd sor 4. sz. (34)

VIZSGÁZOTT FÜRDŐSNŐ

masszirozó szalonja ⁽⁴⁴⁾
modern villanygépekkel felszerelve, higienikus gyögmasszás, pedikűr és fürdő. Külön kéj-masszirozás. Ha tehát Pestre utazik, okvetlen keresse fel **Wecseyne** masszirozó szalonját. Garai u. 23. sz. I. em. Lépcsőház a Keleti pályaudvarnál
Nyitva ünnepeken is egész nap!

Ha Pestre jön ⁴²

okvetlen keresse fel saját szalonjában manikűröző hölgyet

Budapest, Vadász u. 13 I. e. 20 (lépcsőházban)

Uriasszony lakásán

fogó és gyögmasszást végez, manikűröz, pedikűröz.

Budapest, VII. Wesselényi u. 22. sz. I. em. 23. Lépcsőház ⁽⁴²⁾

MAJTHÉNYI KÁROLY vízvezeték, villany- és csatornázás szerelő

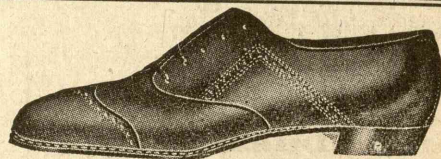
Telefon 11-29 Timisoara, III. Doja u. 6 Telefon 11-29

Elvállal vízvezeték, csatornázás és villanszerelés, házitelefon és gázkályhajavítást. berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Tavaszi és nyári
divatcipők

Rácz Andrásnál

I. Str. Primăriei 8.

MARTIN J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.
Timișoara, IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

Őszi ujdonságok

Női filc- és bársonykalapok minden színben és minőségben meglepő olcsó árak mellett.

Férfi kalapok nagy választékban:

Tuvicsák kalapszalón

TIMIȘOARA, Gyárváros, Fő ucca, 25. szám
Mercur mellett

Burberrys Ltd.

ANGOL SZÖVETEK

utolsó divat szerint csakis a gyári lerakatnál:

Timișoara, Belváros, Jenőherceg tér
Piața Libertății.

a legjobb minőségben és dus választékban,

42

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Timisoara, Gyárvaros,
Vadászerdei alé 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei,
apróhirdetés szavanként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
fizetendők.

Előfizetési árak 1/4 évre:

Magyarországon 10 pengő
Romániában 240 lei

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

Magyarországi előfizetőink kér-
jenek póstabefizetési lapot.
(Válaszportóra bélyeg melléke-
lendő.)

Megjelenik minden héten, kedden

Főszerkesztő:

DINNYÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:

BEN GIT

A nemek rendeltetése

Irta: Bán-dor

A nő az utóbbi években végre mint egyenrangú lény állhatott a férfi oldalára. Folytonos küzdelemben, csodálatraméltó igyekezettel elérte azt, hogy minden dologban ugyanolyan tisztelet jár neki, mint aminőt a férfi követelt a maga számára.

A háboru előtt ebben a tekintetben még egészen más volt a helyzet. A teremtés ura azt gondolta akkor, hogy lenéz a nőre, mert szellemileg magasabban állónak hitte magát és ezen hitét elég gyakran kifejezésre is jutatta. A feladata az volt, hogy a férfi számára állandó gondos háziasszony és nemi élvezeti tárgy legyen. Már az a tény, hogy a férfiaknak a házasság előtti nemi viszony már akkor is meg volt engedve általánosságban, míg a nők nem volt meg ez a joga, jellemzi a háboru előtti „férfi” szellemet.

Bármilyen csúnyán is hangzik, valamennyien láttuk, hogy a háboru segítője és megmentője lett a nőknek. Egy csapással felszínre került a nők valóságos eddig rejtve tartott és elfojtott értéke. Felesleges rámutatni arra, hogy a nő csaknem minden helyen pótolni tudta a férfit és kellett, hogy pótolja. A háboru végén pedig megérezte és felismerte a nő, hogy milyen tehetségek szunnyadoznak benne. És miután megmutatta, hogy a férfi technikai tudását is uralni tudja, oda törekedett, hogy szellemileg is egy nivóra kerüljön

vele. Ma már a férfi egyenértékű társat találhat a nőben és az ő kötelessége sohasem éreztetni vele azt, hogy ilyen vagy olyan tekintetben szellemileg még mindig fölülte áll. A férfi hivatása, hogy magához emelje az asszonyt, ajánldékozzon neki a tudásából és tehetségéből, magát azonban egyidejűleg fel is emelje annak tiszta, nyílt nőiességéhez, hogy mindketten szerelemtöltötte barátságban uraivá lehessenek az életnek.

Az olyan ember előtt, aki hiva a szabad testkultuszhoz, természetesen látszik, hogy nem akad számára olyan partner, akinek a másikkal szemben valami előnye volna. Ha a fiatalember teljes szabadságot követel magának a házasság előtt nemi dolgokban, akkor el kell ismernie a leánynak is ezt a jogát. Mindenki tapasztalhatta már, hogy egy összeköttetést, egy úgynevezett szerelmet milyen „nagy” dolognak tekintünk fiatal napjainkban és milyen hamar el is repült. Közbelépett a sors, vagy egy meggondolatlan szó meghozta a válást — ami érthető, ha meggondoljuk, hogy a fiatal fejek, könnyen hevülő fejek. Mert éppen a szerelemben nagyon könnyű a tévedés. És éppen a fiatal leányok azok, akik sokkal nagyobb mértékben hiszékenyek a szerelemben, mint a férfiak. Csak csalódásokból tanulnak aztán, de ha belép az életükbe az, aki örökre mellettük akar maradni,

akkor legyen feledve a múlt, akkor már szabad lesz neki és oda fogja ajándékozni magát az ő tiszta nagy szerelmében a férfinak, aki sohasem fog arra gondolni, hogy legjobb nőiességét egyszer már egy másiknak, egy érdemtelennek ajándékozta vak bizalmában.

A férfi nem fog kérdezősködni, nem fogja azért kevésbé tisztelni. Így nő fel a mai fiatalság egy olyan nemzedékké, mely a nőt és férfit egyenlő partnereknek tekinti.

Boldogabbak és a szerelem kertjében való eltévelyedésnek kevésbé lesznek kitéve a szabad testkultuszban felnőtt fiúk és leányok. Hamar megtanulják ismerni egy ember valódi értékét. A partner ott van mellettük, nem rejthet el semmit, úgy kell adni magát, ahogy a lénye diktálja. Künn a természetben mindketten felfogják ismerni, hogy milyen értékek vannak bennük és ha kezeik benső szorításban találkoznak, kutatva a szívük hajlamait, akkor tévedés, vagy csalódás csak nagy ritkán fordulhat elő.

A szellemileg, intellektuálisan magasán álló férfinak már nehezebb lesz a feleség választás. Akire ő vágyik, az egy olyan asszony, aki őt serkenteni tudja a további küzdelmekre és tevékenységre, aki gondolatainak szárnyalását követni tudja éber, iskolázott szellemmel, hogy tovább üzze a kívánt magasságba, művének

csúcspontjára a kitűzött célhoz.

Megállapítást nyert, hogy a leg-híresebb bölcsesek nagyrésze nő-
len volt, a többiek pedig hamarosan elváltak, különválva éltek a feleségeiktől, vagy pedig boldogtalan volt a házasságuk. Ez könnyen megérthető, ha meggondoljuk, hogy régebben a nő szellemileg csaknem fejletlen volt. A nagy, táltongó különbség a folyton gondolkodó és a kis „butácska” között, aki bölcselkedő férjével idegenül állt szemben, kellett, hogy károsan hasson, hiszen akkor állott a „férfierkölc” virágzásának tetőfokán.

Nietzsche nem volt nőgyűlölő, amilyenek gyakran feltűntetik. Pedig szívében annyira vágyódott egy női társ után, hogy még barátait és ismerőseit is megbízta, hogy számára megfelelő asszonyt keressenek. Egy olyan nagy tudós-

hoz, mint Nietzsche, teljesen méltatlan volt egy ilyen nagyterjedelmű házasságközvetítést igénybe venni, de nem is találta meg soha az asszonyt, akire szüksége lett volna. Habozott. Néha azt hitte, hogy egy „butácska” lenne a megfelelő, aki egyáltalán nem tudott a szellemi értékekről, majd egy olyan társai remélt, aki szellemileg magasfokon, megfelelő értelemmel állna mellette.

Miután a régi „férfierkölc” a világháború gránátölcseireiben eltűnt, miután szellemileg a nő is figyelemreméltó magasságba jutott, már a szellemileg nagy dolgokat cselekvő férfinak sem lehet nehéz megfelelő élettársnőt keresnie magának. Azonban tényleg „keresnie” kell, nem pedig várni, míg a véletlen az útjába hozza.

Végeredményben tehát a férfivel szellemileg egyenértékű assz-

zony, aki emellett azonban tiszta nőiességgel, mélységgel s anyasággal is bír, kényszeríteni tudja a férfit, hogy felnézzen reá, mert tényleg sokkal magasabban áll fölötte.

[47] Fiatal urileány

ügyesen masszíroz és manikűröz
reggel 8-tól este 8-ig

Budapest, VIII. Röck Szilárd u.
16, félem. 2, lépcsőház balra

Kezdő hölgy nagyszerűen manikűröz [47]

Budapest, VI. Podmaniczky u. 5
félemelet 6. lépcsőházban.
Nem tévesztendő össze a földszinti manikürszalonnal.

Nyugati pályaudvartól két percre!
Látogatásnál hivatkozzon erre a lapra!

A p e c s é t g y ű r ű

Elegáns női hálószoba, óriási ovális toilette tükör előtt fehér medvebőr, alacsony karosszékekben ül Ella asszony. Sétára öltözik. Julis, félig szobalány, félig barátnő segédkezik, s bizalmasan beszélgetnek.

— Hidd el Julis, — mondja Ella asszony — már azt is meguntam. Még csak négyszer voltam a lakásán, de már előre tudom az egész délután történetét. Semmi meglepetés nem érhet, olyan izgalom mentes a szerelme, mint egy régi házasságban. Részéről ugyan nem, mert olyan mohón fogad, hogy még a ruhámra sincs tekintettel. Végette gyűrött ruhában mehetnék le azután az utcára, de most már azonnal pongyolába bujok, amint belépek. A majom meg azt hiszi, hogy szintén alig várom a percet, hogy karjai közé fekhessem.

— De oly önző és kiméletlen a szerelme, egész primitív módon, egyenes tör célja felé, hogy én még hideg maradok, mikor ő már kimertül.

— Semmit nem ért az előkészületekhez. Mások simogatnak, lágyan cirógnak, van úgy, hogy kezükkel, van úgy, hogy más módon, de eh! egyikért se érdemes magam eldobálni. Az uram előtt hazudozni. Bár nem tud kíváncsi, nagyon könnyűvé teszi a dolgot.

— Ha már a kéjt, a kalandokat is megunom, mi marad még az életből? Valami újdonság kellene,

mond! nincs egy jóképű bakád? Talán azzal?

— Oh, nagyságos asszony, nem adom én oda magam izzadt bakáknak! Elég sok ápolat, pénzes uriember fut utánam. Hisz ha elbírnam, minden éjjel más férfi mellett fehetnék. De aztán, ha tűzbe hoznak, úgy magamon kívül leszek, hogy nincs az a kívánságuk, amit meg ne tennék, s nappal majd elalszom a bágyadtságtól. És vigyázok a híremre is, a látogatóim között nők emberek is vannak, nem szeretem a családi botrányokat. Nálam például nem létezik levélírás, vagy üzenet-hordó rajtakapás, engem még szót-váltani se látnak férfivel. Aki engem akar, s nekem is tetszik, annak oda-csusztatom ezt a gyűrűt, tetszik látni, milyen furcsa formájú, nagy köves pecsétgyűrű, még attól a bácsitól kaptam, aki legelőször kapott meg, — régen volt! Be van vésve: „Ma éjjel várom!”

— Ha jön, csendben elébe megyek, minek a sok beszéd, csak bajt okoz, sötétben, hang nélkül bebo-csájtom, felém nyújtja a kezét, s ha megérezem rajta a gyűrűt, arra az éjszakára el van jegyezve vőlegénynek. S nem hiába változtatom gyakran a vőlegényt, de igazi nászéjszakát is kapok! Ma éjjel pl. a fiatal Benkő mérnököt várom innen a második emeletről!

— Micsoda? — kiált Ella asszony, aki a múlt hónapban nősült?

Hát a szerelmes felesége csak ennyit tud?

— Na persze, felelte Julis, — az csak olyan telhetetlen liba, folyton nyuzná az urát, de amit nálam kap, azt ő nem képes az urának nyújtani. Mondják is a férfiak, hogy se a feleségük, se más mellett olyan gyönyöröket nem élnek át, mint velem. Isten tudja mi lehet az! — Hízelgőn végigkuszlik a keze az asszony lábain, fel a sima hűvös combokig, s még mielőtt azok összeszorulnának, becsuszlik a lábak közé.

— Most hadd el, én is tudom, hogy nagy öröög vagy, de látod, hogy mennem kell, különben későn kerülök haza. Hanem a fiatal mérnökre gusztusom volna, különösen úgy, hogy ő se tudjon róla. Mi volna, ha ma ágyat cserélnénk. Az uram úgy se jön már régóta a szobámba. Te benn alszol, s én a te szobádban!

Ugyanekkor a klubban találkozik Benkő mérnök Ella urával. Azt mondja neki:

— Öregem, pechem van, anyósom ma érkezik, elébe kell mennünk az asszonnyal, pedig a ti szép Julisotoknál ma én lennék a soros. Nem maradhatok el szó nélkül, hanem csoda jól van bevezetve annál a nőnél. Nincs sok diskurzus. Te helyettesíthetnél!... Itt a gyűrű, tudod milyen nagy bankóba kell azt göngyölni, tedd meg nekem kérelek.

— Nem fogod megbánni ezt az

éjszakát, s máskor úgy se teszed meg, tudom, mégis kényes helyzet az, ha a cseléd kedvesének tudja a gazdáját.

*
Féltizenegy. Némajáték Ella asszony előszobájában. A „szobalány” s „Benkő mérnök” sötétben tapogatóznak a kis szoba felé.

Egy hang se hallik. Zajtalan bezárul az ajtó. Suhog a női ruha, zizeg a selyem hálóing, erős kölni víz illata száll.

A férfiholmik tompa zajjal székre hullnak. Nagyon ismerős dohányillat árad az asszony orrába, de a száj ismeretlen tűzzel csap rá. A második emeleti szegény kis liba jut eszébe, ki most egyedül fekszik odafenn.

A férfi mohó és édesen izgató kezekkel simogatja végig a borzongó kebleket, a sima hasat, a nyulánk csipőket, s nagy hozzáértéssel, kéjesen lassu csuszással ékeli be magát forró ölébe.

Mindig jobban és tovább... mélyebben, oh!... ezt nem lehet kibírni! S mégis, bár sose lenne vége!

Minden reszkető idegével, testének minden rejtett izmával szorítja magába a férfitestet s össze harapja fogait, hogy rég nem élvezett kéjtől fel ne sikoltson.

Régi képek tűnnek elő agyában. Mintha egy távoli fürdőhely hotel-szobájában feküdne, lassan ringatózik vele az ágy, mint abaka alatt a tenger hullámai, — házasságának első, szerelmes ideje... de most igazán felsikolt! Ez nem Benkő mérnök, ez csak az ura lehet!!

Ijedtség, meglepetés, — egy csiklandozó vágy, hogy hangosan kacagjon, de villámgyorsan észretér: nem szabad magát elárulnia!

Hizelgő öleléssel, simogató ajkakkal most akcióba lép, ezer ismeretlen kedveskedéssel kábitja el a férfit, mely méltó a híres szerelmi művésznőhöz, nehogy felismerje.

A groteszk, szokatlan szituáció felvillanyozza, gyönyörű éjszakát tölt el ismeretlen férje karjaiban.

— Hány asszonynak lehet ilyenben része? Hát így szeret az uram,

ha más nővel van? Ilyen édes, ha megcsal?

Mielőtt az áruló hajnali világosság közeledne, elsurran az alvó mellől. A gyűrű mellett egy bankót talál. Magához veszi.

Ebből egy olyan tárgyat vesz vitrinje számára, ami mindig emlékeztesse kalandjára.

*
A reggelinél meghatározhatatlan tekintettel ül férjével szemközt. Még az ujja hegyéig is végigremeg benne sok különös érzés.

Férje futólag föltekint ujságja mellől.

— Szép ma ez az asszony — gondolja — de ismerem már az unalomig, nem volna képes a véretem úgy felkorbácsolni, mint az a tegnapi éjszakái, — terringettét az az ördögös Julis! Nem sajnálom a pénzt, elegendő tud költeni a feleségem is! És az a fixa mániája, hogy a vitrinjeit vagyonokba kerülő haszontalanságokkal töltse meg, — na legfeljebb eggyel kevesebb lesz neki!

Anci

Cornazano: Te nem vagy ő

Ez a mondás egy piacenzai szép leánytól származik és még mai nap is el van terjedve.

Piacenza városában élt ugyanis egy csinos fiatalember, aki olyan kincset vallhatott a magáénak, aminőt egy ásszony csak kívánhatott. De korának egyik legjobb táncosa is volt és emiatt kedvelt minden hölgy előtt. Többek között meg volt az az udvarias szokása is, hogy mikor egy hölgyvel táncolt, aki kimutatta iránta való érdeklődését és azonkívül csinos is volt, ezt a bizonyos kincset a markába nyomta. Különösen akkor tréfálkozott így, midőn álarcban volt.

Az egész hölgyvilág szerette tehát szépségéért és táncművészetéért, főleg pedig a már említett tulajdonsága miatt, úgy hogy boldog lehetett az, aki magához tudja majdan láncolni.

Es elérkezett a karnevál minden bolondságával, mikor minden ünnepélyen maszkában jelent meg. Egy a házukban lakó nemes polgár is nagy bált rendezett, ahová a fiatalember is eligérkezett. Csupa vágyódásból, hogy azt a bizonyos dolgot megérinthesse, egy szép leány, aki a többi hölgyektől értesülve volt a fiatal ember különös szokásáról, addig ostromolta apját, míg az megengedte neki, hogy részt vehessen az ünnepélyen. Anyja kíséretében elment tehát. Mikor vacsora után táncolni kezdtek, észrevette az álarcos fiatalembert, akit barátnői mutattak meg neki. Első pillanattól kezdve kacérkodni kezdett vele és elárulta iránta való vonzalmát. Erre a fiatal nemes táncra kérte, többször megfordultak a teremben, miközben a férfi az alkalmat várta, hogy a zene erősödésével a szent helyet a leányka kezébe nyomja. Most egyre sebesebben és sebesebben forogtak és velük együtt

egész sereg más táncos. És mert a leány viszonzta kezének szorítását, szabályosan kezébe adta a kis állatocskát, és a leány, távol attól, hogy visszautasítsa, oly szorosan megmarkolta, ahogy titokban csak lehetséges volt. Így történt ez másodizben is.

A véletlen úgy akarta, hogy a bálon a leányka egy régi udvarlója is megjelent, akinek hat év alatt a legkisebb kegyet sem sikerült elérnie. Ez egész világosan látta, hogy a leány mit csinált a lovagjával és haragosan mondta egyik barátjának: „Ezek a szajhások. Istentől elhagyott az, aki hisz nekik” — és elmesélte, hogy mit

kisem kételkedett abban, hogy egy és ugyanazon személy. Mikor ismét táncra került a sor és karjaiban tartotta a szüzcskét, ugyanabban az időben és helyen, ahol a másik, kezecskéjébe adta a kis jószágot, anélkül, hogy sejtette volna, hogy elődje ebben a tekintetben tizszer jobban fel van szerelve, mint ő. Alig markolta meg azonban a táncosnő a dolgot, felismerte a kegyetlen csalódást, rögtön széjjelnyitotta az ujjait és elökte őt magától: „Az ördögbe veled! Te nem vagy ő!” Ott hagyta a táncosát, leült és néhány bizalmas barátnőjének elmesélte, hogy mi történt vele. A fiatalember pedig, akit felszerelésének jelentéktelensége miatt kigunyoltak, ott hagyta a mulatságot.

Mikor a történet a városkában ismeretessé lett, közmondássá lett, hogy „Te nem vagy ő”. És ettől az időtől kezdve egy fiatal leány sem adja oda a kezét és ma is divatban van a szokás, hogy ha egy álarcos férfi táncra kér egy nőt, ez így felel: „Mutasd meg az arcodat, különben nem táncolok veled”.

Lezártuk a novella-pályázatot

Ezelőtt hat hónappal novellapályázatot hirdettünk és arra három díjat tüztünk ki. A hat hónapi határidő e heti számunkkal lejárt és a pályázatot ezzel lezártuk.

A pályázatra összesen 64 darab pályamű érkezett be, amik ugyan nagy részt diletáns munkák, de több mint a fele közelebbi figyelmet érdemel. Sok új, ismeretlen nevű író határozott tehetségre valló munkája érkezett be szerkesztőségünkbe, amiket nagy részben le is közöltünk. Az írókból és művészekből álló zsűri e héten ül össze és dönt a pályaművek felett, melynek eredményét a jövő heti számunkban hozzuk nyilvánosságra.

Stéphane Mallarmé:

Egy négernő ...

*Egy négernő, akit veszettül ráz a démon,
S étvágya szaggatott ruhák alatt vadabb
És bűnösebb izü, bus leány-gyümölcs felé von,
E pákosztos falánk ravasz munkába fog:*

*Két boldog mellbogyót szorit hasához élve,
S cipős lábát sötét lökéssel hirtelen
Magasra rugja fel, hová a kéz nem ér fel,
Mint némely nyelv, amely gyönyörre képtelen.*

*S a meztelen leány felé — ki mint a zerge,
Oly félénken remeg, — hátára dőlve mint
Bolondos elefánt s öntestét nézve, kerge
Mosollyal s együgyű fogak fényével int.*

*S a combja közt, ahol az áldozat vonaglik,
Kitárván fekete bőrét a szőr alatt,
E furcsa szájnnyílás elér a szűzi ajkig
S mint sápadt-rózsaszín kagyló reátapad.*

lálott. Azután magában folytatta: „Ha már egyszer így van és szeretsz a férfiak hárfáján játszani, ki foglak elégiteni és a kezembe fogom adni azt, amit kívánsz”. Erre eltávozott és egy a vetélytársához teljesen hasonló kosztümöt vett magára. Aztán megleste, mikor az elment, még egy ideig várt, aztán belépett a terembe. És miután úgy természetben, mint ruházatban hasonlított a boldog lovaghoz, sen-

Tetemrehívás

Írta: Huszár Sándor

A szobában a három férfi szótlanul ült az asztal körül. A kopogtatás zajára mind a hárman izgatottan tekintettek az ajtó felé.

— Szabad! — mondotta az egyik.

A neveletlenül csikorduló ajtó lassan nyílt ki, mintha félne, s csak annyi rést hagyott, amelyen az érkező beférhetett.

— Ó az! — lélegzett fel mind a három férfi.

A barna haju a nő elé sietett.

A nő a félhomálytól idegenkedve lépett előre. Hirtelen elsápadt. Látta, hogy a tétovázó lábak még egy lépést szerettek volna tenni, de ijedten és remegve hökkentek ingadozó megállásba.

— Jó estét! — köszönt a barna haju. Szavainak nyomán a hatalmas csillárból széles, meleg világosság folyt ki.

— Foglaljon helyet!

A nő remegve hullott a karos-zék ölébe. A három férfi egymás mellé ült. Ijesztő komolysággal néztek a nőre, kinek gyenge, sápadt arcéle szorongva nőtt ki a csillámló villanyfényben.

— Mit akarnak tőlem? — sóhajtott.

— Ijedtsége elárulta, hogy megismert minket. — mondotta a barna haju és meglegedetten nézte a nő szánalomraméltó vergődését.

Az ezüstös haju felállt.

— Bocsánatot kérünk — mondotta — hogy egy hazugsággal ide csaltuk, de közös ügyünk követelte, hogy minden olyan körülményt kihasználjunk, amely lehetővé teszi, hogy találkozzunk Önnel.

A nő ijedelme rémületbe szökent, sikolyban tört ki. Iszonyattal nézett a beszélőre, ki ezüstös haját végigsimítva, tovább folytatta a szavait:

— A csel sikerült. Mi pedig — kiknek életét tönkretette — azért rendeztük ezt a bus tetemrehívást, hogy vádat emeljünk és ítéletet mondjunk Ön felett.

Leült.

A barna haju vette át a szót.

— A feleségem volt. Szerettem. Nagyon szerettem. Házasságunk első éveiben boldogan éltünk...

Most felállt az eddig szótlan harmadik és ő folytatta:

— Mig egy éccaka öleléseinket revolverlövés zavarla meg. — A barna hajura mutatott — Öngyilkosságot követett el, mert az ablak alatt meglátta a mezitelen testünk egybefonódott ölekezését és meghallotta a kacagását, melyet a kéj deliriuma varázsolt az ajakára. Öngyilkosságot követett el. Roszszul tette. Én Önre lőttem, amikor felfedeztem, hogy vele csalt meg — és az ezüstös hajura mutatott. — Golyóm célt tévesztett, de gyilkossági kísérletért két évi fegyházbüntetést kaptam.

Most az ezüstös haju emelkedett szólásra:

— Családom volt. Jó feleségem és két szép gyermekem. A szenvedély szent örületében mindent eldobtam magamtól, mert azt mondtam, hogy szeret. Tudtam, hogy a romlásba rohanok, de nem törődtem vele. Eszeveszetlen szerettem, s azt hittem, hogy ez az eszeveszettség üdvözt, mert csak a szerelem az, amiért érdemes élni. Hittem Önnek. A szerelmében hittem. És amikor a vagyonom elfogyott, Ön bucsu nélkül elhagyott. Utána akartam menni, hogy megöljem. De... Kisvárosi nyárspolgárvérem van. Nem tudtam a szerelmemnek tragédiás hőse lenni. Hanem majd most... mi hárman... Mert azt hiszem, tudja, hogy ez a

tetemrehívás, három élettelen élet fölött, ez az áldott óra a bosszu órája.

Az utolsó szava úgy csengett, mint a nemes érc és csengéséből kigőgösödött a halálos ítélet is.

— Halál!

A gondolat borzalmat keltő fogalma rájuk iszonyodott s mind a négyen hangtalanul meredtek egymásra. A csendet a barna haju törte meg. Egy telt poharat nyujtott át a nőnek.

— Tessék!

— Igya ki! — mondotta a harmadik.

A nő átvette a poharat. Sápadt arcát eddig a pir elkerülte, de most felvillanyozódott. Tudta, hogy életről és halálról van szó, mert a férfiak szeméből halálos, kegyetlen elszántságot olvasott ki.

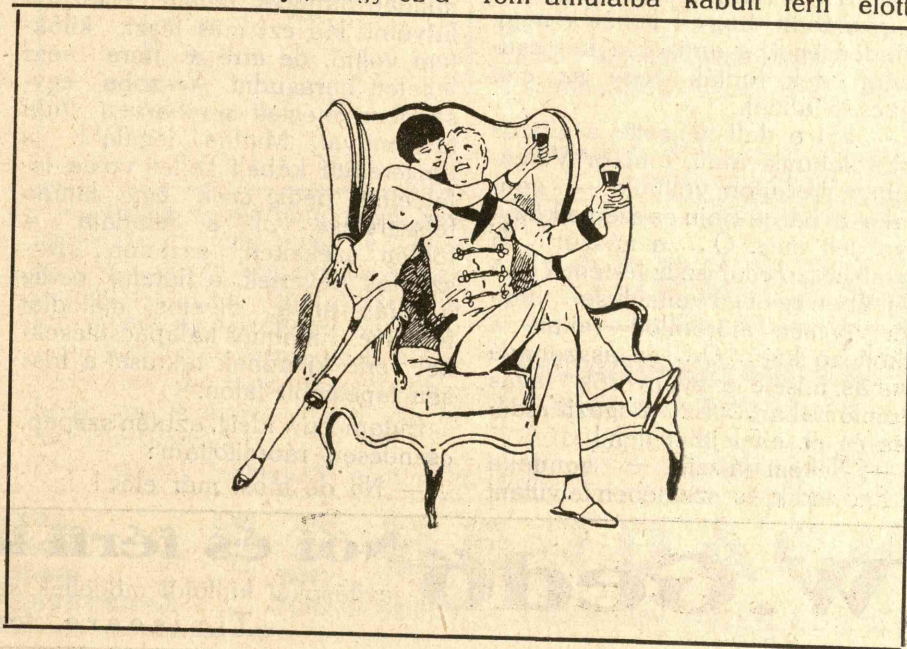
Időt akart nyerni.

Most minden perc végtelen élet!

Kényelmesen hátra dőlt a székben és nem kerülte el a figyelmét a három férfi mohó pillantása, amint finom selyemharisnyába öntött lábait egymásra téve, kivillant a térde... Ebben a pillanatban már megszületett a haditerve. Arcára széles mosoly terebélyesedett és ajkához emelte a poharat.

— Pezsgő... ugye? — és megcsillogtatta az arany színű italt.

Nyugalma teljesen visszatért és szépsége buján pompázott a három ámulatba kábult férfi előtt.

Pompás testéből izgató remegés áradt.

Az uccára nyíló ablak mellett kövértestű zongora várakozott a játékos ujjakra, hogy csendes, vagy vad melódiákat varázsoljanak ki acélhuros tüdejéből.

A hatalmas ebédlőszekrény óriási méreteivel szinte a szobára feküdt és kevély márványlapján drága antik órát tartott, melynek robotoló mutatói törvényszerű következetességgel ölték az időt. A falakon nehéz pénzü festmények élősködtek és a szoba mámorba részegült csendjének duruzsolása olyan volt, mint a szordinóval fojtott hegedűszó hangja.

A nő az asztalra tette a poharat és a zongora mellé ült. Vad ritmusok folytak ki az ujjai nyomán, s amint berobogták a szobát, kéjesen borzongó melódiákba olvadtak. A zene ujjongása mind-nagyobbra nőtt, s a melódiák egymásba izzó, ölelkező, vad szeretkezésének orgiás bachanáliája, a színes hangzavar izgató ritmusai szédelegve forogtak és ömlöttek szét a szoba parfümös levegőjében, forró, vérpezsdítő folyamokat daloltak a három férfi kigyulladó ereibe.

A nő szoknyája felcsuszott és combja ölelésre hivatkozóan kiabált bőszerű ölelkezésre.

— Az én nótám — suttogta az ezüstös haju. — Ezt a dalt játszotta mindig.

És emlékezett: Az asszony testéről lehullt a kombiné és őrlítő, isteni mezítelenségének nagyszerű kitárulásaiban ajzotta uj gyönyörűcsatára a férfit. Elmerültek egymás vagyonában, hogy felleljék a nagy mindenséget, s amikor a két csúcsára értek, tudták, hogy az élet csúcán állnak.

— Ezt a dalt zengette a gitáros az ablakunk alatt, amikor Velenében nászuton voltunk — gondolta a barna haju és szeme könnyel telt meg. Ó... a nászut... a fiatal asszonyka szűz testének első kéjekben remegő vonaglása... amikor véresen átörömlött rajtuk a sikoltozó kéj... Ó... az asszonnyá avatás miséje a gyönyörök látás templomában... Ez az igazi áldozás és ez elfelejthetetlen!

— Nekem játszik — gondolta a harmadik és szemében felvillant

a női combok elveszejtő formáinak égető fehérsége. Karjában az izmai visszaálmodták a régi ölelő lendüléseket. Teste felhevült, mint akkor régen, amikor a vágy extázisában, lihegve keresték egymás ölet és mezítelen testük forró, lávasan forró összeszorosodásának ütemében daloló hördüléssel hajszolták magukba és magukból a kincsüket: az élet drága nedvét...

És mind a három férfinél egyszerre született meg a gondolat:

— Még mindig engem szeret!...

A barna: Engem szeret!

Az ezüstös haju: Nekem játszik. Engem szeret.

A harmadik: Rám mosolygott... még mindig szeret...

A dal erős induló tempóval befejeződött. A nő felállt a zongora mellől és kezébe vette a poharat.

— Egészségekre! — monddta.

— Várj!

— Még ne igyál!

— Van valami kívánságod? —

kérdezte a harmadik.

— Nincs.

A pohárban... ízé... morfium...

A három férfi önmagába szuggerálta, hogy a nő őt szereti és a gyönyörűséget nyújtó női test kábulatos szikrázásától hipnotizáltak villódzott fel a szemek előtt az ölelő holnap arca. Boldogságuknak szétáradó imádatával néztek a nőre.

Gyönyörködtető csend ült rájuk.

— Én... felmentem...

— Én sem ítéltem el...

A harmadik félve remegett a másik kettő szigorú tekintetében.

— Én... én... dadogta... — a többség ítélete a döntő...

A nő diadalmas mosollyal nézett rájuk.

— Bocsássatok meg, de menem kell. A viszontlátásra!

A három férfi megremegett: A viszontlátásra!...

— A viszontlátásra! — mondták egyszerre és a távozó nő kezefeje után kapkodott a csókjuk.

Nemes bosszu

Irta: „Parisys“

Csuda jó pofa volt az a fiú. A villanyszerelőnk küldte ki lámpaszerezési céllal. Mikor kopott szerszámládával a hátán az ajtóban megjelent, mintha maga a testetöltött humor és jókedély léptek volna a szobába.

Illedelmesen köszönt, azután minden átmenet nélkül elkezdett fűtyülni. Ha ezt más teszi, kilököm volna, de erre a fiúra nem lehetett haragudni. A szoba egyszerűen megtelt a viharvert láda tartalmával. Mintha legalább is tengeralatti kábel kellett volna lefektetnie, pedig csak egy lámpa felszerelése volt a feladata. A földön, székeken, asztalon szerszámok hevertek, a fiatalúr pedig a létrán állva, divatos melódiát fűtyülve, hatalmas kalapácsütésekkel verte ki annak taktusát a frissen tapétázott falon.

Birtam egy ideig, azután szépen, csendesen ráordítottam:

— Na de most már elég!

Elhallgatott és rám nézett. A tekintet bárgyúsága annyira megcsiklandozta nevető idegeimet, hogy a nevetést megelőzve mondanom kellett hamar valamit.

— A másik szobában lévő lámpához, ott, csináljon ide egy kapcsolót, úgy, hogy innen, ebből a szobából is fel lehessen gyújtani.

A tekintet még bárgyubb lett, majd az egész arc egyellen vi-gyorgássá torzult és a fiú rettentés röhögés közepette gurul le a létráról, egyenesen kedvenc karos-székem közepébe, ahol nevetéstől itt-ott megszakított elbeszélésbe kezd, melynek szóáradatát a téma érdekességére való tekintettel nem akartam félbeszakítani.

— Bruhaha... na ez nagyszerű. Erről az átkozott kapcsolóról... eszembe jut egy érdekes eset... na de ilyet... Hát tessék csak idehallgatni.

— Vidéki munkáról egy napon csak késő este érkeztem haza és

W. Gedő

Női és férfi kalapgyártás

javitásokat külföldi modellek szerint olcsón és gyorsan készítünk
Timişoara, Józsefváros, Uri utca 8.

még a hazáig vezető utat is megtakarítandó, elmentem egy szállodába aludni. Mint minden magamfajta először is szobám villanyvezetékét vettem szemügyre. Ket. kapcsoló és csak egy lámpa. Megcsavarom az elsőt, felgyullad a lámpa, megcsavarom a másodikat, felgyullad a villany a szomszéd szobában, melynek a folyosóra nyíló ajtaján keresztül láthattam a felvillanó fényt.

— Érdekes. gondolom magamban, de azután nem is törődöm többet vele és éppen elaludni készülök, mikor... huhuhu... most kezdődik a móka... Hát mondom... éppen kezdek szundikálni, mikor nyílik a szomszéd szoba ajtaja és belép rajta egy nő és egy férfi. Ezt onnan tudtam, hogy amint beléptek, mindjárt hozzá kezdtek ahhoz, amiért tulajdonképpen jöttek.

— Először is elkezdtek vetkőzni na és közben akkora csókok halatszottak, mint egy kisebb kaliberű ágyulövés. Na és ezenkívül „te édes, te drága” meg „egyetlen imádott aranyos rubintom” meg ehhez hasonló.

— Az árgyelusát — gondolom magamban — ezek itt nem hagy-
nak majd aludni! Csak az ágy ne ropogjon!

— Egy koppanás odaátról, meg még egy koppanás — ezek voltak a cipők... reccsenés... már benn is vannak az ágyban.

— Hát kérem, direkt láttam, annyira hallottam azt a csatát, ami ott megindult. Nyögött, nyöszörgött az a kis nőtény odaát, nem tudtam, mi nyekereg jobban, az ágy, vagy ő.

— A végén hallom, megszólal a nő:

— Oltsd el a villanyt, drágám!

— Ajajaj, azt nem lehet, kicsikém — mondja a férfi — Be kell vallanom, hogy egy rettenetes betegség kinoz már évek óta. Ahogy egy pillanatig is sötétben maradok, elkezdek reszketni és ha ez az állapot sokáig tart, még el is ájulnék a rémülettől.

— Jól van. A nő nem szól többet egy szót sem. Elhelyezkednek, a szobára ráborul az a bizonyos előkészítő csend... ami az ilyesmit mindig megelőzi... azután... höhöhö... szépen kinyulok a kap-

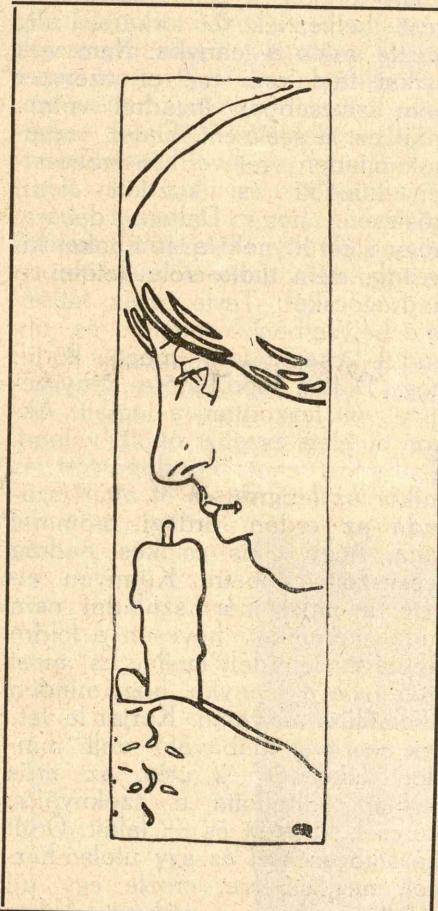
csolóhoz és rip!... lécsavarom a szomszéd villanyt.

— Az istenit! — mondja a pasas.

— Gyere azért, gyere! — sutogja a nő.

— Próbálnak, csinálnak, hiába nem megy. A nő előveszi minden tudását, hogy a sötétségokozta zavart helyre... izé... állítsa, de nem megy ez sem.

— Tíz perc múlva a pasas nem bírja már tovább. Felkel, hogy ő gyertyát hoz, fellármázza a személynzetet, telefonál a tűzoltóságnak, ő csinál akármit, de ezt nem bírja tovább.

— Hohó — mondom úgy magamban — nem megy ez ilyen könnyen, azzal szépen kinyulok a paplan alól és... rip!... felkattintom nekik az istenadta villanyt.

— Hüh... — örül a férfi nagy-szerű. Na de most megmutatom, hogy mit is tudok, majd meglátod cicuskám.

— Azzal nekiugrik a nőnek,

megint sóhajtoznak, megint készülődnek, mikor már majdnem... izé... benne... izé vannak... rip!... eloltom a villanyt.

— Huhuhahaha... így ment ez kérem egészen kivilágos virradatig... úgy biz a jó uram... csuda jó muri volt... hatszor akart neki-kezdeni a fiu... hatszor álltam elébe a gyönyörök küszöbén... rip!... hihihih.

— A végén önagysága annyira fel volt huzva, hogy szépen ideg-görcsöt kapott, azután felöltözött és úgy összeszidta a szegény pasast, ahogy elő van írva... hihihih... azután... úgy elrohant, mintha ott sem lett volna.

Az egész emelet ébren maradt... én sem tudtam aludni... bröhöhö... de megérte...

— Megérte — háborodtam fel — megérte. De hiszen ez ember-telen, amit maga csinált! Ez rettenetes!

Következett erre egy nevető-roham, majd mikor a röhögő-düh egy kicsit alábbhagyott, emberem, befejezte a történetet, szenzációs pontot téve a nem mindennapi eset végére:

— Hát persze, persze el is felejtettem mondani, hogy hihihih... jogom volt egy kicsit felhuzni azt az alakot, mert hát az a nő, aki-vel... odaát... izé... hogyhivjá-kolni akart... az én saját, külön hites feleségem volt.

És nekem... rip!... világosság gyulladt az agyamban.

Csinos, fiatal asszony

[39] **ügyesen manikűröz**

Látogatásnál hivatkozon erre a lapra

Budapest, Rákóczi ut 23. szám.
I. em. lépcsőház

PODRÁTZKY

**Műbutorkárpitos, spe-
ciális bőrbutorok**

TIMIȘOARA II., Iskola-utca 10

Telefon 206. (31-4)

FOG-

huzás
tömés
műfog
aranykorona

Lei 50
50
100
400

BERDACH

6 dentist, Timișoara, Belv. Börze-u. 21. e. a. 3

Bakfisszerelm

Regény. Irta: Bán-dor.

(11)

Menekülési kísérlet nem volt tanácsos, jobb tehát, ha uralkodik magán és engedi magát csókolni. Talán megelégszik ennyivel... Ella nem tudta bizonyosan, hogy mi áll előtte, de sejtett valami határozatlant, félelmeteset és nem tudta, hogy melyik oldalra irányítsa védekezési tervét.

— Nem szeretem, ha csókolnak — mondta nyugodt, gyermekes méltósággal, habár a hangja akadózott és remegett. — De miután Önnél vagyok és Ön meg akar csókolni, úgy természetesnek kell lennie.

A gyöngéd, szégyenkező hang, a kedves, félig szemrehányó szavak és a büszke kis fejecske, mely oly különösen pillantott rá, felkorbácsolták Dalton szenvedélyét. Karjával átfogta remegő testét és megcsókolta a leánykát, aki sem nem ellenkezett, sem nem válaszolt, sokszor egymásután... Csak mikor a csókok hevessége egyre fokozódott, ébredt fel kínos remegés a fiatal testben, nyögdécselő szavak és az ellenállás segélytelen mozdulatainak kíséretében. Ella megkísérelte elfordítani a fejét, szabaddá tette a kezeit, hogy el lökje magától a férfit és térdeit neki feszítette az övéinek...

A holdvilágban látta lord Dalton a fiatal arcot halotthalvánnyá változni a félelemtől... mert most már tudta a leányka a kezdetét annak, ami jönni fog... és komolyan küzdeni kezdett... közben azonban megcsuszott egy darab mohán és elesett. Dalton letérdelt mellé, mindkét kezét lefogva egyik karjával és a másikkal átölelve a térdeit.

Egy pillanattig így maradtak. Lélekzetük heves volt, tekintetük egymáséba furódott és az opálgzó holdvilág megvilágította a férfi szenvedélytől lángoló arcát és a leányét, mely telve volt kétségbeeséssel és gyűlölettel. Aztán Dalton lehajolt és megegyeszer megcsókolta a finom ajkakat, miközben a gyermek még mindig kétségbeesetten nézett körül me-

nekülés után. Kiáltani nem mert, halálra szégyelte volna magát, ha valaki ilyen helyzetben látja. És miközben minden gondolata oda irányult, hogy valami módot találjon a védekezésre vagy menekülésre, olyan felfedezést tett, mely a fejébe kergette a vért a borzalomtól. Dalton ujjai azzal voltak elfoglalva, hogy kinyissák a nadrágocskája gombjait.

Ha ebben a pillanatban egy kést helyeznek a torkára, alig érezte volna a leányka. Nem volt fizikai fájdalom, melyet ezerszer nem szívesebben fogadott volna, mint ezt a szégyent. Fiatal tagjainak minden erejével kétségbeesetten küzdött és küzdött olyan hősieken, hogy Dalton, dacára, hogy sikerült neki a gombokat kinyitnia, nem tudta róla letolni a nadrágocskát. Teste száz különféle helyzetben vonaglott és oly vadul csapkodott maga körül, hogy Dalton időről időre kényszerítve volt leszorítani a tagjait. Akkor hirtelen eszébe ötlött valami. Szabadon engedte a leánykát és mikor az feugrott és át akart szaladni az erdőn, ördögi örömmel látta, hogy a kis csipkés nadrág lecsuszott a lábaira. Könnyen elérte a most már szaladni nem tudó gyermeket, hevesen a földre dobta és letérdelt mellé. És most már látta a leányka, hogy minden ellenállás hasztalan. Karjai le lettek szorítva, hiábavaló volt minden lökdösés és ütés, az erős férfikéz felhajtotta a szoknyáját, kereset, kutatott és — talált. Örült kétségbeeséssel és egy utolsó harcot megkísérelve, érezte egy ujj érintését azon a helyen. Akkor feladta a küzdelmet, arcát eltakarta a két kezével és szenvedélyes sirásban tört ki, miközben a férfi kezei buján tapogatták rejtett szépségeit. És ott a holdvilág és a csillagos ég alatt, melyek szégyenét megvilágították, Ellának csak egy kívánsága volt: ott helyben meghalni. Ezen rettenetes élmény után nem maradt számára semmi a világon. Még akkor is alig fej-

telt ki ellenállást, mikor Dalton szétfeszítette a lábait és kéjes szemekkel vizsgálta. Minden további küzdelem hiábavaló volt.

Kis idő múlva szabadon engedte a leánykát, segített neki rendbehozni a ruházatát és a hazafelé vezető úton hallgatagon ment utána, azzal könnyítve kielégületlen vágyain, hogy szinte elnyelte szemeivel hajlékony természet. Ella rögtön Lady Daltonhoz szaladt és elmesélte neki az egész esetet. Mona néhány szóval megvigasztalta és azt tanácsolta neki, hogy vegyen forró fürdőt, azután feküdjön le és ne is gondoljon többé a történetekre. Nyomorultan és megtörve ment fel a szegény gyermek a hálósobájába, megtöltötte a kádat a szomszédos fürdőszobában forró vízzel és levetkőzött, miután elzárta mindkét bejáratot. Nem tudta, hogy a záruk nyelv nélkül vannak és hogy Dalton, kinek szenvedélye most már hatalmasan lángolt, a mellékszobában várakozik. Mikor meztelen volt, kinyílt a bezártnak hitt ajtó és belépett fényesen villogó szemekkel lord Dalton, kezében egy vesszővel. Egy pillanattig megállott az ajtónál és buján szemlélte a leányka meztelen testét, a bájos fiatal melleket és a gömbölyű fehér alsótestet a világos selymes pihékkal, miközben Ella ott állott némán és képtelenül arra, hogy megmozduljon. Csak mikor a gyermek futni kezdett, hogy hálóingébe burkolja magát, fogta el, lefektette egy pamlagra és a vesszővel egy erős ütést mért az ülepére. Egy pillanattal később egyik karját a teste köré fonta és kiméltelenül ütötte, miközben a kis leány rugott-ütött és harapott. Popója biborvörös lett és vérzett, mikor vége volt és keservesen sirva jelentette ki, hogy hajlandó mindent megtenni, amit kér tőle. Egészen alázatosan és ellenállásra nem gondolva, nyitotta szíjjel parancsára a combjait és engedte, hogy megvizsgálja titkos báját. Megcsókolta a férfit, nyaka köré

**Elsőrangú román,
magyar és francia
ételek**

ELITE

KÁVÉHAZ ÉS ÉTTEREM

Kitűnő italok. Naponta frissen csapolt
temesvári sör. Menü-rendszer. Kis me-
nű 40 lei, nagy menű 60 lei. Szíves
pártfogást kér

Blau Gyula.

fonta a karjait, kidugta a nyelvét, hogy becézze a másikat, engedte csókolni a mellecskéit és szivni nedves ajkaitól. Mikor Dalton maga is vetközni kezdett, még egyszer feltámadt benne a szeméremérzet és halkán ismét segítségért kezdett kiáltozni, de egy könnyű ütés a vesszővel vonagló ülepére elég volt ahhoz, hogy végignézze a férfi vetkőzését és parancsára játszon vele.

Mikor végre meztelenül állott előtte, megengedte neki Dalton, hogy beüljön a fürdőkádba, megmossa megkínzott testét és biborvörös ülepének fájdalmát puderral enyhítse. Aztán átfogta karjával meztelen testét, odavezette az ágyhoz és lefeküdt mellé. Nem mert többé ellenkezni, hanem teljesen csendben maradt, miközben a férfi forró buja kezei hol hátul, hol elől tapogatták a testét és egészen magához szorította. Egyetlen kérdés maradt csak számára és végül bátorságot meritett magának, hogy gyenge, nyugodt hangon előadja.

— Kérem... szabad... szabad felvennem most a hálóingemet? Olyan rettenetesen kellemetlen meztelenül lenni Ön előtt. És kell... valamit... Szabad egy pillanatra a mellékszobába átmennem?

— Azt itt is csinálhatod! — felelt Dalton brutálisan és a szégyén megalázott kis teremtség leszállt az ágyról és lehajolt, miközben Dalton vizsgálódva nézte. Mikor végre felkelt és reszketve kerülte a tekintetét, a férfinak egy új eszméje támadt.

— Szórakoztass egy kissé, Ella! — mondta kissé barátságosabb hangon. — Nem akarom neked előírni, hogy mit csinálj, de feküdj ide mellém és igyekezzél szórakoztatni... Ah, akarsz, vagy nem akarsz?

Gyorsan, mint a villám ragadott meg a gyermek egy ruhadarabot és sietett az ajtó felé, melyet még nyitva remélt. De mikor látta, hogy most tényleg be van zárva, térdre esett és utolsó erejéből segítségért kiáltott, mignem Dalton odasietett, behurcolta a fürdőszobába és ismét megvesszőzte az ülepét. De alig kezdte meg, mikor a leányka könyörögve nyujtotta feléje a kezeit és sikoltozott, hogy mindenben engedelmeskedni fog neki. És aztán követte őt meztelenül és reszketve az ágyba. Forró könnyek folytak végig az arcán és

mellén, mikor a férfi mellé feküdt, megcsókolta és az magához szorította vonagló testét. A melegség, mely a fiatal testből átháramlott, izgalomba hozta Dalont.

Tekintet nélkül arra, hogy a gyermek teste még nagyon gyenge volt ahhoz, hogy szenvedélyét bármilyen módon is kielégítse, hanyat fektette a leánykát és rávetelte magát. Érezte, hogy a meleg fiatal test megborzad a félelemtől, mikor célhoz ért. Még egyszer meg rázkodott rettentő rémületében, mikor elvesztette a leányságát és Dalton vad mámorban csókolta kis fejét. Könnyei, kérése, könyörgései kéjesen felkorbácsolták szenvedélyét és mikor végül a leányka teste görcsösen vergődni kezdett, egy utolsó ölelésben karolta át a tehetetlen testet, mellecskéit magához préselte, kiáltását elfojtotta csókjaival és olyan gyönyört érzett, mint még soha életében.

A korbács és kinzás tényleg olyan élvezetek voltak, melyek megérdemelték a további kísérleteket.

XI.

A mód, ahogyan lady Vandaleur ezer fontot szerzett, nem maradt titok Mrs. Berthe St. Clare előtt sem. Mert ez a hölgy — lady

Vandaleur legjobb barátnője Monte Carloban — sietett ismeretséget kötni lord Daltonnal, látogatást téve két leányával a Cimiezi villában és keserves történetet adott elő a Monte Carloban történt veszteségeiről. Dalton jóakarattal, de szórakozottan hallgatta, miközben behatóan vizsgálta a két gyermeket. Habár az egyik csak 11 és az idősebb már 16 éves volt, mégis rendkívül hasonlítottak egymásra. Mint lord Dalton cinikus gyönyörrel megfigyelte, ruhájuk különös gondossággal volt összeválogatva a látogatás céljához képest — a fiatalabb egy fehér csipkeruhát viselt, sötétbarna selyemharisnyákat és könnyen ki lehetett tatálni, hogy alatt finom fehérnemük vannak. A másik hasonlóan fehérbe volt öltözve, fehér kalap ült gesztenyeszínű haján és cipője drágaköves csattokkal volt diszítve. Ezen csattok egyikével játszotta ki az anya az utolsó ütőkártyáját, mikor a tárgyalások megakadni látszottak.

— Gyere ide, Helen — mondta, mikor lord Dalton a fiatalabbat egy pillanatra a verandára vezette, hogy megmutassa neki a ki látást.

(Folvt. köv.)

Fotó „Káviár” Timișoara

A prostitúció története

— Irta: BÁN-DOR —

Oroszország.

Orloff, mint kegyenc, nagy befolyást gyakorolt Katalin cárnőre. S habár nem is érte el célját: titkos házasságot a cárnővel, de Katalin félt tőle, az összeesküvők vezérétől, aki őt trónra segítette és az is bizonyos, hogy Orloff sokszor megverte a királyi szeretőjét.

Ellenségei pedig igyekeztek őt kikutorni a cárnő kegyeiből, mely célra egy Wisenski nevű szép fiatal tisztet választottak ki. Orloff egy vadászátát felhasználva, komornája által felhívták a buja cárnő figyelmét a fiatal tisztre, ami sikerült is. És megtörténtek az ilyen alkalmakkor szokásos ceremóniák. A komorna meghívta magához a kiválasztottat, mikor „véletlenül” belépett Katalin és elbészélggett a vendéggel. Kis idő múlva eltávozott és ha az illető megtetszett neki, akkor a következő szavakkal bucsuzott tőle: „Remélem, hogy viszontlátlak”, ami legalább is a komorna előtt teljesen érthető volt. Ez most előhívatta az udvari orvost és a kiválasztott megvizsgáltatott szexuális egészségi állapota tekintetében. Kielégítő lévén a vizsgálat, jelentették ezt a cárnőnek, aki az új kegyencet rögtön kamarassá nevezte ki és számára a magáéval szomszédos és titkos folyosóval összekötött lakosztályt jelölt ki. Egy szolga ekkor alázatosan átnyújtotta neki az íróasztal aranykulcsát, melyben a favorit egy dobozkát talált 180 000 ezüst rubel tartalommal, a szokásos belépési ajándékát az érzéki vágyai kielégítésében oly bőkezű cárnőnek.

Wisenski hadnagy kegyenc lett és elfoglalta az eddig Orloff által lakott szobákat. De Orloff nem volt hajlandó állását oly könnyen feladni. Általános rémületre visszatért és sikerült neki elérnie, hogy az új kegyenc leköszönt és a vidéken jövedelmező állást kapott, ő pedig elfoglalta a régi helyét.

De ellenségei nem nyugodtak. Észrevették, hogy a kéjvágyó Katalin szemei különös tetszéssel nyugodtak meg a fiatal, délceg és szép

Wassilikoff testőrhadnagyon egyes alkalmakkor. Ismét felhasználták Orloff egy távollétét, mikor Foksaniba utazott kéketárgyalásra, hogy Wassilikoffot a szokásos módon Katalin kegyencévé tegyék. Sikerült és a cárnő a szerelmi dolgokban még tapasztalatlan fiatalemberben nagy gyönyörűséget talált. Ismét úgy látszott, hogy Orloff kegyvesztett lett és pedig véglegesen és mert ellenségei előre látták, hogyha az események fülébe jutnak, visszasiet Pétervárra, rábirták Katalint, hogy a városba való visszatérését megtiltsa. Orloff belátta, hogy megbukott és nehogy esetleg még Szibériába is száműzzék, csendesen visszavonult egyik birtokára, azon elhatározással, hogy bevárja, míg az idő reá nézve kedvező változást hoz, amit — jól ismerve Katalint — bátran remélhetett. De elég büszke volt ahhoz, hogy midőn a cárnő felszólította hivatalainak letételére, mert különben elveszik tőle, azt felelni, hogy Katalin megteheti ezt, ha van bátorsága a világ előtt hálátlannak mutatkozni. Mert ő önként nem fogja elősegíteni megaláztatását.

Katalin állandó félelemben az erőszakos Orloffal szemben, gazdagon ellátta pénzzel és utazni küldte. Meglátogatta az európai udvarokat, hol pazarlásával és pompájával nagy feltűnést keltett. Néhány hónap múlva pedig ellenségeinek legnagyobb rémületére újból Péterváron termelt és kísérletet tett a Katalinhoz való közeledésre. De hiába, a cárnő látni sem akarta és Revalba száműzte.

Wassilikoff nagy kegyben állott ekkor. Orloff belenyugodott, de még mindig reménykedett abban, hogy szerepe nem ért véget és nem is tévedett. Két évig élvezte Wassilikoff a cárnő kegyeit, akkor egy napon parancsot kapott, hogy Moszkvába utazzon és ott várja be a további rendelkezéseket. Sejthette, hogy ez mit jelenthet, a cárnőhöz sietett, de az őrtálló testőr visszaautasította. Elutazott. Moszkvában már várta a cárnő gazdag ajándéka és egy utalvány évi huszezer rubel nyug-

dijra — a favoritok szokásos végkielégítése.

Az udvarnál mindenkit meglepett Wassilikoff bukása, de még nagyobb meglepetést keltett, midőn hirtelen megjelent Orloff és kegyesen fogadtatott. Az általános elégedetlenség ekkor már kezdett veszedelmes jelleget öltetni és Katalin arra gondolt, hogy az erőszakos természetű Orloffot nem nélkülözheti.

Ámde sokáig már nem tarthatta magát. Csakhamar felváltotta őt a fiatal, erős, szép és intelligens Gregor Potemkin testőrhadnagy, aki Orloff ellenségeitől támogatva, igyekezett a nem is annyira dicsőséges, mint inkább jövedelmező kegyenci állást megszerezni. Az Orloffok látták a veszedelmet, mely uralmukat fenyegette és a maguk módja szerint, azaz lehetőleg brutálisan akartak ellene védekezni. Egy gyilkosság, melytől sohasem riadtak vissza, ebben az esetben veszélyesnek látszott, úgy határoztak tehát, hogy a szép Potemkint, akit a főveszedelemnek tartottak, félretolják. Egy billiárdjáték alkalmával veszedelmet provokáltak és Orloff Sándor a kegyenc öccse a billiárd pálcával kiszúrta Potemkin egyik szemét.

Orloff közölte Katalinnal az eseményt, igyekezve öccsét ártatlannak feltüntetni és kijelentette, hogy a veszedelés Potemkin hibájából keletkezett, aki tiszteletlenül nyilatkozott az uralkodónőről. Tényleg így is volt, mert az új favorit néhány meg gondolatlan indiszkrécióra ragadtatta magát. Katalin, habár sajnálatát fejezte ki Potemkin sérülése fölött, tudtára adta, hogy azok után, amit róla hallott, kíváncsi lenne, ha egy időre visszavonulna a társaságtól.

Potemkin Smolenszkba vonult vissza. Egy idő múlva kérte a cárnőt, hogy előtte megjelenhessen, ami meg is engedtetett neki. A cárnő megijedt a férfi elpusztult szépségét látva. De hamar tult te magát ezen, annál is inkább, mert Potemkin más testi és szellemi előnyökkel is rendelkezett. Csakhamar ismét kiturta Orloffot, tábornok lett és elfoglalta a favoritok lakosztályát. Katalin e kegyencét jogosan megilleti a „Cárnő Pompadourja” jelző és a francia királyi maitresse és az orosz császári kéjfiu úgy pénzpazarlásban, mint más dolgokban nagyon sok hason-

Kanizsai Imre

javitás soron kívül, jutányos árak mellett. —

műkárpitós és műasztalos üzem, lakásberendező, gyermekocsi eladás, a kereskedők eladási szindikátusának tagja. Nagv raktár különféle butorokból és ugyanezen szakmákból Timişoara. Józsefváros, Hunyadi ut 14. szám (50)

A parkettáncos és az öreg hölgy

(Pazar eleganciával berendezett szállodai lakosztály. Perzsaszőnyegek. Óriási XIV. Lajos korabeli ágy. Asztalon gramafon.)

Parkettáncos: Ha megengedi Asszonyom, akkor talán el is kezdenénk.

Öregedő hölgy: Oh igen, hogyan. Csak kezdjük.

Parkettáncos: Könnyen fog menni, hiszen Asszonyom Ön már jól táncol. Csak gyakorlatról van szó.

Öregedő hölgy: Igy... Itt erősen be kell lépni... Nekem mindenki azt mondta és én magam is azt vettem észre, hogy a tango az roppant erotikus tánc...

Parkettáncos: Mindig a táncoló pároktól függ ez, Asszonyom. Meg azután vérmérséklet dolga az egész. Van, aki csak táncolni szeret. Más pedig viszont azért táncol valakivel, hogy megkaphassa azt, amit az ágyban nem kaphatna meg... Pardon...

Öregedő hölgy: Kérem, csak ne zavartassa magát... Nagyon érdekes témáról beszél... Nem is tudtam, hogy ilyen kitűnő előadó...

Parkettáncos: Asszonyom, nem szabad elfelejtenie, hogy nekünk nem csak a pusztá táncolás, hanem az abszolút szórakoztatás is a kötelességünk...

Öregedő hölgy: (Izgatottan.) Az abszolút szórakoztatás?

Parkettáncos: Ugy van asszonyom. Az abszolút szórakoztatás. Persze ez már privát dolog. Már úgy értem, egyéni üzlet, mert ebből a lokálnak nincsen haszna.

Öregedő hölgy: (Egyre izgatottabban) És mondja csak... Mégis mit értenek maguk az abszolút szórakoztatás alatt... Csak nem?

Parkettáncos: De igen, asszonyom, néha még szerelmet is adunk... De folytatnánk talán a táncot... Nem?

Öregedő hölgy: (Kissé lehűtve) De igen, hogyan... folytassuk.

Parkettáncos: Egész jól megy, Asszonyom... Egy, kettő, háromra tessék hátralepni, hogy a pártneré beléphessen...

Öregedő hölgy: Ez a figura milyen vad, tüzes...

Parkettáncos: Ugy van, Asszonyom... Ezt a figurát főző figurának hívják a szakmabeliek. Figyelje meg, hogy milyen érzéki odaadás van ebben a lépésben. Szerelmes nem simulhat odaadókban kedveséhez, mint ahogy ez a négy láb egymásba fonódik, mint például most.

Öregedő hölgy: Igen...

Parkettáncos: És most, Asszonyom, a negyedik lépés következik... A negyedik lépés első mozdulata...

Öregedő hölgy: Kérem ne haragudjon, de én még nem vagyok tisztában a harmadikkal. Ezt a belépést még távolról sem tudom jól! Azt hiszem, hogy ezt sokat kell majd gyakorolnom. Jobb is lesz talán, ha egész óra alatt ezt próbálnánk...

Parkettáncos: Ahogy parancsolja...

Öregedő hölgy: Egész belemelegedtem... Pihenjünk talán... Foglaljon helyet... Nem ott... Leülhet mellém is a díványra... Nem harapok... Vagy attól fél, hogy bántani akarom?

Parkettáncos: Szó sincsen erről, Asszonyom. Sőt. Kitüntetés és ritka öröm, ha Ön mellett ülhetek...

Öregedő hölgy: És azután mondja csak kérem... Hogy is hívják... Jimmi... Köszönöm. Mondja csak Jimmi, sok hölgyet szórakoztatott maga már a szerelem földjén is?

Parkettáncos: Nem olyan sokat. Mert kérem a férfi aktív cselekvő a szerelmi harcban, örök tevékenykedő és ezért bizony nem lehet minduntalan és akárkivel... Nem mondom, ha az illető tetszett nekem, akkor igen.

Öregedő hölgy: (Kacéran) És mégis, honnan lehet azt magánál megtudni, hogy az illetőnek szerencséje van-e, vagy más irányba kell gravitálnia?

Parkettáncos: Hát kérem, ez már egyéni metódus... Én például, ha elfogadok ha elfogadok valaki-

től egy gyémántgyűrűt, úgy bizonyos, hogy az illetőbe, aki adta szerelmes vagyok és szívesen várok ajánlatára...

Öregedő hölgy: Talán folytatnánk a próbát?

Parkettáncos: Hogyne... Folytathatjuk... Milyen szép és fehér bőre van Önnek. Azt hiszem nagyon sok fiatal leány, flapper megirigyelhetné csodás, hófehér bőrét.

Öregedő hölgy: Köszönöm a bókot... Igazán nagyon kedves...

Parkettáncos: Asszonyom, higgye el nekem, hogy mi igazán nagyon fukarkodunk a bókokkal és annak nagyon kell tetszenie, ha szépeket mondunk neki...

Öregedő hölgy: (Kitörő örömmel) Igazán? Hagyjuk talán abba kissé a táncot. Majd hozatunk valami hűsítőt, hiszen egészen belemelegedtem... Önnek is melege van, ugye Jimmy?

Parkettáncos: Asszonyom, ön mellett az északi póluson is melegem volna...

Öregedő hölgy: Oh, milyen kedves... Érdekes, Jimmy, hogy magának milyen szép, arisztokratikus kezei vannak... Kár, hogy nincsen rajta gyűrű...

Parkettáncos: Te édes, te drága... Megörjítet az embert érelt szépségeddel...

Öregedő hölgy: De Jimmy... Ez a roham egész leveszi az embert a lábairól... Pedig tudja milyen bolond ötletem támadt... Felajánlom, magának adom ezt a briliánsgyűrűmet...

Parkettáncos: (Kézére huzza a gyűrűt... Gondosan megvizsgálja és azután elégedetten) Szerelmem gyere... Légy az enyém... Hallgass meg... (Lassan a dívány felé vonja...) (ike)

Szigoru masszázst adok a
legkényesebb
igényeknek megfelelően [45]
BUDAPEST, VIII. ker.
Rökk-Szilárd ucca 2, félemelet 4.
pedikűrszalon

Palma Ami az autónál a (8) gyalogjárónál a Palma-sarok!

Z Á R Á S

— Irta: „BABY” —

A vasredőny már félig le volt huzva, az üzletben pedig üresség ásitott. Már mindenki hazament. Éva a keztyűjét huzta és rövid parancsokat osztogatott az új szolgának.

— Reggel hét órakor itt kell lenni. Holnap fel fogja olajozni a padlót, azért jöhet korábban is, én félkor már itt vagyok. Most pedig zárunk.

Zugva gördült le a nagy kirakat redőnye. Éva megkönnyebbülve egyesítette ki a derekát. Már két hete egyedül vezet mindent. A főnökei — persze erre mindig van elég pénzük, — a tengerre mentek. Ő meg itt fulladhat a dohos harisnyák és dreszek között.

Hirtelen támadt dühében rákiáltott a ténfergő szolgára:

— Siessen kérem! Ugy jár mint egy csiga!

A fiu újra kiment a redőnyökhöz. A szélső kirakat is besötétedett, majd lezuhant a kis ucca felőli, végül a bejárat melletti, már csak az ajtó maradt. Az üzletre süket szürkesség borult. Az ajtó keskeny fénycsikján kívül mindent sötétség takart.

A fiu bejött a zörgő kulcsokkal és megállt Éva előtt.

— No mi az? — rezzent fel a lány. Mért nem huzza le az ajtó redőnyét?

— Belülről záródik? — kérdezte szórakozottan a fiu. Szeme megragadt a leány testéhez tapadó selyem ruháján és karján az ingen át feszültek az izmok.

Vállas, jól megtermett, kisportolt szép hím példány volt. Jobb időkben vasmunkás, ma bolti szolga, de mindig győző férfi. Nehezen szánta magát erre az állásra, de a gyár végleg feloszlott és enni kell!

Most itt állott előtte az üzlet vezető kisasszonya, aki nem volt több mint ő, mert kifutó lányként került az üzlethez, de kifinomodott és rászokott az urhatnékságra. Parancsol. Neki parancsol ez a nő, neki a férfinék! Torkát valami különös érzés szorongatta. — Szerette volna megverni ezt az izgató, parfümös lányt.

Éva szemei megzavarodtak. Észrevette, hogy valami nincs rendjén és hogy ez nem szolga, ez férfi! Idegesen, de halkán szólta oda:

— Zárjunk kérem!

Az ajtó redőnye sziszegve ereszkedett le. Vártak. Belülről kellett lezárni. Még egy halvány csik — és korom sötétre vált az üzlet. A lány megmozdult. Ismerte a járást, a raktár ajtót kereste, de az első lépés után egy izzó szempár világitott rá, majd egy keménybőrű test állta útját és az új szolga vasat hajlító mozdulattal préselte magához.

Egy dobbanás. Lehullt a redőny. A lány megnémultan bénult az ölelő karokban. Nem tudott ellenkezni. Édes zsibbadtság ónozt a karjait.

Az ölelő karok emelkedtek. Az egyik még derekát pántolta, a másik már fejét vonta közelebb. Aztán ajkába mart egy éhes, perzselő véget nem érő csók. Ugy érezte, lángcsóvák nyalják a bőrét. Az üzlet naftalin és dohhal kevert illata, a ráboruló sötétség és a juliusi nap szomjas melege bilincsbe verte akaratát. De talán nem is akart semmit. Beleájult ebbe az éhes csókba és csak ködszerűen lázongott benne valami.

A férfi megmámorosodott a puha ajkak mézétől. Ujra és újra ráfonta ajkát az izzó picit illatos szájra és mind szomjasabb lett tőle. Lebukott a selymes bőrű nyakra, még lejjebb, már a kivágás is kevés volt... ajkával tolta le a selyem takarót, míg csak rá nem tapadt a kemény, remegő halmokra. Már nem volt elég a csók. Marta, szivta...

Megtántorodtak. A férfi részeg lett a vágytól és gyönyörtől, a lányt ismeretlen bilincsek huzzák le.

A pult előtt egy halomba hevert a selejtes áru. Belebottlottak. Rábuktak. A fiu a selymet markolta. Ködös agyában csak egy gondolat élt. Letépni róla mindent, aztán karjaiba venni!

Már reccsent valami, talán a selyem szakadt, — amikor a leselő részen becsillant utolsó erejével a bucsuzó nap. Egy percre rájuk csapódott a fény.

A lányba rémült józansággal ébredt az öntudat. Felugrott. Egész testében remegve állott a térdelő fiu előtt. Nem tudott szólni. Tul sok érzés feküdt a nyelvére. — Pár per-

cig remegelt az ajka aztán felbugygyant belőle a szó:

— Mit tesz... mit mer... mit akar?...

Egy pillanatra megmeredt közöttük a csend. A fiu lesütött szemmel állott talpra. Ingét feltépte a mámoros birkozás és fehér csikján kibarnálott az acélos férfi test. Kábán nézett maga körül, mint aki felébredt, aztán öntudatlan mozdulattal kismott lázban égő szemeiből egy legondörödő fekete fűrtöt. Nem mert a lány szemébe nézni. Csókra formált kemény ajkait egymásra préselte és otromba mozdulattal Éva felé nyújtotta a kulcsokat.

A lány torkában rekedt könnyekkel nézett a fiu felé. Homályhoz szokott szeme beleakadt a villogó ing fehérségébe és tekintete belebottlott a hasadék alól hivalkodó kemény vállra, mellre, karokra. Arcát lánggra gyújtotta a villogó szem és örök hódító fekete hajtincs. Észrevette, hogy ez a férfi szép is. Megzavarodott.

A fiu megszágyenülten indult ki felé. Vére még forrt, de agya már korholta: — mégse kellett volna!

Éva még állott. Átvette a kulcs-csomót, de szeme felszaladt az átnyújtó karon és édesen megborrongott. Aztán körülölelte tekintetével az induló férfit.

— Mint egy párdúc. Izmos, vad, szép, — gondolta. Egy percre maga felé csodálkozott. Különös bizsergés simogatta testét.

A fiu már elérte az ajtót, még egy lépés, a kilincs felé nyul...

Éva még mindig kíséri rátapadt tekintettel. Hirtelen átvillan agyán a sok üres, eldolgozott, örömtelen év... és... lágyan utánaszólt a fiu nak:

— Nem... nem... haragszom... Maradjon!

3 nap alatt eltüntett: szeplőt, májfoltot, pattanást VIOLA krém-szappan. Készíti Weiss Sándor gyógyszerháza Dóm-tér 9.

Mozielőadás
után a

Kitűnő konyha, fajborok, olcsó árak!

Capitol mozi új

éttermében
vacsorázunk!

(8)

Szives pártfogást kér: Betuker György tulajdonos

BOSZÁK ALBERT

műköszörős. Temesvár IV. Bem u. 30.

Vállalja ollók, borotvák, kések szak-
szerű köszörülését. — Solingeni acél-
árak raktáron. (30)

Vasgerendák és betonvas

nagy raktár és gyári vaggonszállítás

Jäger József és Péter

vaskereskedőknél

Timișoara Józsefváros, Hunyady-ut 33
Telefon 326. 31

Ajándéklónak ne nézze a fogát,

Ajándékon ne törje a fejét...

ilyesmit legolcsóbban beszerezhet

Joan Dumoni

órás és ékszerésznél

Timișoara IV. Str. Iancu
Vacarescu 25 (Bemgasse.)

Holló Gyula

kocsigyártó
és autórugó
készítő

Timișoara,
III. ker.

Hattyu u. 42. sz. [46]

Parfumeria Kertész Lajos

Timișoara, Gyárvá-
ros, Fő u. 31.

Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és pipere-
cikkek legolcsóbb bevásárlási forrása. (34)

Ha szép akar lenni, használjon

Kulka-féle

Liliomtej-krémet

Liliom-pudert

Liliomtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógy-
szertárban Belváros.

DOMBORMŰNYOMDA
CÍMKEGYÁR
VÉSNÖKI MŰINTÉZET
BÉLYEGZŐGYÁR
TIMIȘOARA
STR. BURSEI
5.

WALTRICH

női és férfi fodrász

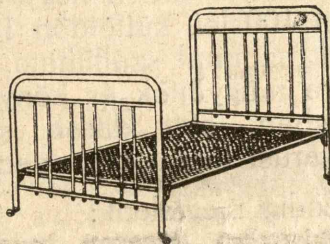
Timișoara, Gyárváros, Fő-ucca,
Kossuth tér 1. sz.

Speciális, tartós hullámosítás,
hajfestés, vizhul'ám stb. (46)

Nőknek külön bejárat egy Fő-
uccai, mint a Kossuth-téri ol-
dalon. — Szolid árak

Müller

a legszebben tisztít, fest, vasal
Timișoara, Gyárváros

Sodronymatrácok, vas és rézbutorok

valamint gyermek és kerti asztalok, székek, padok,
mosdók, összecusukható ágyak erősen redukált
árakban: 40

Bozsák M. és Fia
R. T., Timișoara Tel.: 3-88

Eladási hely: Gyárváros, Alsó Árok ucca 10.

Árlap ingyen.

Nagy készletek, olcsó árak

Szemüvegek, orvosi rendeletre is

órák, ékszerek és azok szakszerű javítása

"Elvetia" VADÁSZ EMIL Timișoara II. Fő-ucca 36.

N.G.I. Navigazione Generale Italiana

Kényelmes és gyors utazás Észak- és Dél-Amerika
felé. Tengeri ut: **Genova-Brazíliaig 11 nap,**
Genova-Montevideo és Buenos-Aires
14 nap. [32-14]

Felvilágosítással szolgál díjmentesen a fiok: Timișoara, Bonnaz-utca 20.

IGIENA

fest, mos, tisztít

Hirdessen lapunkban!

Ne dobja el viselt
kalapját, hanem
hozza el az

UNIO

kalapjavító műhelybe, ahol
ujjálalakítjuk. — Férfi és női
kalapokat a legolcsóbban
nálunk javíttathatja: **Belváros, Szentgyörgy-tér 4.**

Ne utazzon el
a legújabb

„HERMES” vas- ti menet-
rendkönyv nélkül

**MINDEN HÁZNÁL
LEGYEN**

HA NINCS, AKKOR VEGYEN!

Vizumokat és más meg-
bizásokat

Bukarestbe 36 óra alatt elintéz

PINKERTONBOY

Timișoara — Telefon 75

Dolly krém
puder
szeplőviz

Legszebb ajándék! Gyártja:
**Roth Jenő gyógyszer-
tárban Timișoara, Mehala**

Hajfestést

bármely színre garancia mellett vállal

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász

Timișoara, Belváros, Rezső ucca

Elsőrangú viz és vasondolás

Férfi és női manikűr

Károlyi József

uri fodrász

Timișoara, Belváros, Jenőherceg-
ucca 14.

Hajvágás hölgyek számára is.

Lapunk nyomdája:

Tipografia Union Lugoj

mindennemű könyvnyomdai mun-
kákat, szép kivitelben, elvállal.

Művészifényképfelvételek

Esküvők és alkalmi társas összejövetelek, nemkülönben speciális gyer-
mekfelvételek a nap bármelyik szakában elsőrangú művészi kivitelben
készülnek: Fotó **BOROS**-nál, Timișoara, II. Andrássy ut 22. (16s)

Megjelent

„Kató válása” című legújabb BÁN-DOR könyv és
az mindazok részére, akik a könyvet előzőleg megren-
delték, utánvét mellett a héten kerül szétküldésre.

A könyv ára a négy darab fényképpel együtt bel-
földön 100 lei, külföldön 150 lei értékű valuta és utánvét
mellett azonnal szállítható. A könyv amatőrpéldányokban,
tisztára mügyűjtők és könyvbarátok részére készült, bécsi
kiadásban, 500 darab számozott példányban, amely
könyvtárúsi forgalomba nem kerül.

Eddig megjelent:

Kató, egy urileány története, ára 100 lei, külföldön 150 lei

Kató mint asszony ára 100 lei, külföldön 150 lei

Vera naplója, illusztrációval ára 200 lei, külföldön 250 lei

Kérjük megrendelőinket, akik a megrendeléssel eddig
vártak, hogy azt most már minél előbb tegyék meg, mert
a később érkező rendeléseket leszállítani nem tudjuk.

Sajtó alatt van és a jövő hónap elején jelenik meg
a Bán-dor könyvek 5—6 ik egyesített száma, 8 darab
eredeti fényképillusztrációval, melynek címe:

Bestiák

Ez a könyv az eddig megjelent Bán-dor könyvektől tel-
jesen eltérő, szabad szellemben van megírva és meglepő
új iránya, szokatlan tendenciája **minden eddig
megjelent könyvünket felülmúl!**
A Bestiák nyolc darab illusztrációval jelenik meg, amely-
nek részletes ismertetésre legközelebb kitérünk.

Gál Manó könyvnyomdája Lugoj. (Lapkiadótulajd. S. Papp)